

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ประเภทการศึกษาสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร และตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการสนทนากลุ่มจำนวน 3 กลุ่มสนทนา คือ กลุ่มของผู้บริหาร (หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์) กลุ่มของครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแนวคำถามในการสนทนากลุ่มเรื่อง การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 351 คน และจัดการสนทนากลุ่ม 3 กลุ่มสนทนา จำนวนกลุ่มละ 6 คน วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์เนื้อหาหาความเชื่อมโยงของกลุ่มข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นเพศหญิง ร้อยละ 67.72 อยู่ในระดับอายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 32.68 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 88.98 โดยจบในสาขาครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 79.14 และมีจำนวนคาบสอนวิชาวิทยาศาสตร์ 16-20 คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ 48.03

2. การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

การประเมินผลการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ยังไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้การเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งจากผลการวิจัยสามารถสรุปการประเมินผลการเรียนรู้ได้ใน 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่า มีครูวิทยาศาสตร์เพียงร้อยละ 46.46 ที่มีการวางแผนและบันทึกการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า การวางแผนการประเมินของครูมีลักษณะเป็นข้อตกลงร่วมกันของครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน เกี่ยวกับรายละเอียดของการให้คะแนน และการกำหนดผลงานของผู้เรียนที่ใช้ในการประเมิน แต่ไม่มีการบันทึก

2.2 ด้านการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังต่อไปนี้

2.2.1 ช่วงเวลาในการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่า มีครูวิทยาศาสตร์เพียงร้อยละ 53.54 เท่านั้น ที่มีการประเมินเมื่อเริ่มต้นการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนใหม่

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ครูส่วนใหญ่ขาดการประเมินในช่วงก่อนเรียน เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับเวลาเรียนที่มีจำกัด และเนื้อหาของบทเรียนที่มีเป็นจำนวนมาก

2.2.2 วัตถุประสงค์ในการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่า จากจำนวนครูวิทยาศาสตร์ที่มีการประเมินก่อนเรียน มีเพียงร้อยละ 33.82 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความรู้ทักษะ และเจตคติที่เป็นพื้นฐานในการเรียน ในช่วงระหว่างเรียน และหลังเรียน พบว่า มีครูวิทยาศาสตร์เพียงร้อยละ 12.99 และ 9.45 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน ตามลำดับ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่มีวัตถุประสงค์ในการประเมินเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน เนื่องจาก จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นที่มีมากเกินไปทำให้การประเมินผู้เรียนเป็นรายบุคคลทำได้อย่างจำกัด อีกทั้งขาดแนวทางที่ชัดเจนในการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน

2.2.3 สิ่งที่ครูประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง พบว่า จากจำนวนครูวิทยาศาสตร์ที่มีการประเมินก่อนเรียน พบว่า มีเพียงร้อยละ 57.35 และ 38.97 ที่ประเมินด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ในช่วงระหว่างเรียน และหลังเรียน พบว่า มีครูวิทยาศาสตร์ เพียงร้อยละ 49.21 และ 39.37 ที่ประเมินด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นผสม และมีเพียงร้อยละ 36.61 และ 19.69 ที่ประเมินด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์ลดลง เพราะนำมาเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และไม่ได้นำมาใช้คิดคะแนนเพื่อตัดสินผลการเรียน ในด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ พบว่า ครูขาดการประเมินเนื่องจาก มีความกังวลเกี่ยวกับเวลาเรียนที่มีจำกัด และเนื้อหาของบทเรียนที่มีจำนวนมาก

2.2.4 **วิธีการในการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง** พบว่า จากจำนวนครูวิทยาศาสตร์ที่มีการประเมินก่อนเรียน พบว่า มีเพียงร้อยละ 53.68 ที่ใช้วิธีการสังเกต ในช่วงระหว่างเรียน และหลังเรียน พบว่า มีครูวิทยาศาสตร์เพียง ร้อยละ 51.97 และ 34.25 ที่ใช้วิธีการซักถาม หรือ สัมภาษณ์ ตามลำดับ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า สาเหตุที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้วิธีการสังเกต และการซักถาม หรือ สัมภาษณ์ ในการประเมินผู้เรียน เนื่องจากข้อจำกัดในด้านเวลาเป็นหลัก

2.2.5 **การนำผลการประเมินตามสภาพจริงไปใช้** พบว่า จากจำนวนครูวิทยาศาสตร์ที่มีการประเมินก่อนเรียน พบว่า มีเพียงร้อยละ 38.23 ที่นำผลไปใช้เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการหลังการจัดการเรียนการสอน โดยนำไปใช้เพียงบางครั้ง ในช่วงระหว่างเรียนและหลังเรียน พบว่า มีครูวิทยาศาสตร์เพียงร้อยละ 36.22 และ 42.52 ตามลำดับ ที่นำผลการประเมินไปใช้เพื่อชี้แจง และเสนอแนะทางการกำกับดูแล และพัฒนาผู้เรียนให้กับผู้ปกครอง โดยนำไปใช้เพียงบางครั้ง

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า แม้ว่าครูวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ นำผลการประเมินไปใช้เพื่อช่วยเหลือ และกำกับติดตาม การพัฒนาตนเองของผู้เรียน แต่ยังคงจำกัดเพียงแค่การช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนกลุ่มที่มีคะแนนต่ำเท่านั้น และเป็นการนำไปใช้เพียงบางครั้ง

อภิปรายผล

การประเมินผลการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ที่ไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้วิจัยอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

1. ด้านการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

แนวคิดประการหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ เป็นการประเมินผลที่มีการดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ซึ่งหลักสูตร การเรียนการสอนและการประเมินผล ต้องสอดคล้อง สัมพันธ์ และดำเนินการควบคู่กัน ไปอย่างต่อเนื่อง (Puckett and Black , 2000; ส.วาสนา ประवालพฤกษ์, 2539; กรมวิชาการ, 2540; สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรค, 2544) แต่จากผลการศึกษา พบว่า มีครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพียงร้อยละ 53.54 เท่านั้น ที่มีการประเมินเมื่อเริ่มต้นการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนใหม่ ทำให้การวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพ

จริง สอดคล้องกับ อลิศรา ชูชาติ (2546: 254) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง จะเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อมีการจัดการเรียนรู้ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างดี

จากการสนทนากลุ่ม ทำให้พบว่า สาเหตุที่การวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เนื่องจาก ครูส่วนใหญ่ยังคงยึดติดกับการจัดทำแผนการประเมินในลักษณะเดิม คือ แผนในลักษณะของกรอบ หรือข้อตกลงกว้างๆ ของครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกันเกี่ยวกับรายละเอียดของผลงาน และสัดส่วนคะแนน โดยไม่มีการบันทึก

อย่างไรก็ตาม จากบางส่วนของผลการศึกษา ทำให้พบว่า ครูส่วนใหญ่จากจำนวนครูที่มีการวางแผนและบันทึกแผนการประเมินผลการเรียนรู้ จัดทำแผนในลักษณะเป็นหัวข้อหนึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ และแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการประเมินผลการเรียนรู้ของครูดังกล่าว มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้การเรียนรู้ตามสภาพจริง

2. ด้านการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

จากผลการวิจัย พบว่า ครูวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ขาดการประเมินในช่วงก่อนเรียน มีวัตถุประสงค์ในการประเมินเพื่อสรุป และตัดสินผลการเรียนเป็นหลัก โดยขาดการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน สิ่งที่ครูประเมิน คือ ความรู้ความจำเป็นหลัก มีการประเมินด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์เป็นส่วนน้อย วิธีการที่ใช้ คือ การทดสอบเป็นหลัก ใช้วิธีการอื่นๆ เป็นส่วนน้อยและนำผลการประเมินไปใช้เพียงบางครั้ง จากการดำเนินการของครูในทุกด้านแสดงให้เห็นว่า การดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ก่อนเริ่มการเรียนการสอน ในขณะที่สอน และเมื่อการเรียนการสอนสิ้นสุด เพื่อตรวจสอบพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียนในทุกด้านตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และนำผลการประเมิน ไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียน (Wiggins, 1993; Hart, 1994; Puckett and Black, 2000; บุญเชิด ภิญ โยธอนันตพงษ์, 2544; สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546)

ทั้งนี้ จากการดำเนินการของครูที่ไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากการที่ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เนื่องจากแนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่แพร่หลายในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว อีกทั้งมีการจัดอบรมครูอย่างต่อเนื่อง (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2546: 16) ที่พบว่า แม้ว่าครูต้อง

ปรับรูปแบบการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป และมีการจัดฝึกอบรมครูในเรื่องนี้ แต่ในทางปฏิบัติจริงครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการทดสอบเหมือนเดิม แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าครูจะมีความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงแล้วก็ตาม แต่พบว่าครูยังมีได้ลงมือทำ(นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2547: 176) จากการสนทนากลุ่มทำให้พบว่า เหตุผลสำคัญที่ครูส่วนใหญ่ขาดการดำเนินการในด้านต่างๆ เป็นเพราะมีความกังวลเกี่ยวกับเวลาเรียนที่มีจำกัด อีกทั้งเนื้อหาของบทเรียนที่มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ครูไม่ได้ดำเนินการตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ การที่ครูให้ความสำคัญกับเนื้อหาในวิชาเป็นหลัก สอดคล้องกับรายงานวิกฤตการณ์การศึกษาวิทยาศาสตร์ (2541: 71) ที่พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คือ การที่ครูวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับการจดจำเนื้อหาของผู้เรียนเป็นหลัก และทำการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับเนื้อหามากที่สุด ภายในระยะเวลาอันน้อยที่สุด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในทุกด้าน จึงไม่เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการขาดประเมินพัฒนาการของผู้เรียน มีสาเหตุที่สำคัญอีกประการ คือ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนที่มีมากเกินไปทำให้การประเมินผู้เรียนเป็นรายบุคคลทำได้อย่างจำกัด อีกทั้งขาดแนวทางที่ชัดเจนในการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน สอดคล้องกับ อวยพร เรื่องตระกูล (2546: 122) ที่กล่าวไว้ว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีรูปแบบและวิธีการดำเนินการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาครู

1.1.1 จากการศึกษพบว่า ครูขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบ และขาดการประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียนทำให้การประเมินไม่สอดคล้อง สัมพันธ์กับหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน จึงควรพัฒนาครูให้มีความเข้าใจ และมีแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวางแผนและการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งรูปแบบการพัฒนาครู

อาจอยู่ในรูปแบบของการอบรมเชิงปฏิบัติการ รวมทั้งการจัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติในการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในวิชาวิทยาศาสตร์

1.1.2 จากการศึกษาพบว่า ครูยังใช้วิธีการทดสอบเป็นหลักในการประเมินผู้เรียน ขาดการพัฒนาการของผู้เรียน และขาดการนำผลการประเมินไปใช้ จึงควรพัฒนาครูให้มีตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อลดการให้ความสำคัญกับเนื้อหาหลง ซึ่งควรเริ่มพัฒนาตั้งแต่การเตรียมครูวิทยาศาสตร์เข้าสู่วิชาชีพ รวมทั้ง การกำหนดวิธีการอื่นๆ ที่สามารถช่วยให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การลดภาระงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และลดจำนวนนักเรียนต่อห้อง เพื่อช่วยให้ครูสามารถวางแผน ติดตาม และประเมินผลงานของผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในวิชาวิทยาศาสตร์

การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในวิชาวิทยาศาสตร์ ครูควรเริ่มต้นจากวางแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาจากหลักสูตร และวางแผนควบคู่ไปกับการวางแผนการจัดการเรียนการสอน แม้ว่าเมื่อเริ่มต้นการจัดทำแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ รวมทั้ง การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อาจเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก แต่ครูผู้สอนสามารถดำเนินการในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มต้นทำทีละส่วน จากนั้นจึงค่อยพัฒนาปรับปรุงการประเมินผล จนเกิดเป็นภาพการประเมินที่สมบูรณ์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ แต่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลเชิงลึกถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังนั้นจึงควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูวิทยาศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นเพราะปัจจัยใดบ้าง ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการปรับปรุงการประเมินผลการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้เป็นสภาพจริงมากยิ่งขึ้น

2.2 นอกจากการศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในช่วงชั้นที่ 3 แล้ว ควรมีการศึกษาในช่วงชั้นอื่นเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรมีการศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีปัจจัยเกี่ยวกับการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ต่อเนื่องและสมบูรณ์